

નમસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ
આ જીવન કેરી નદીના બે કિનારા હોય છે,
કોક મીઠા જળ તણા તો કોક ખારા હોય છે.
ભાગ્ય કેરી આપદા જાણે અધૂરી લાગતી,
ફૂલતાને એ રીતે, ફુલાડનારા હોય છે !
- બકુલ રાવલ

પાયેલ
- રમેશ ૬૬૬૨

‘દિલેર’ લોકોની દુનિયા...

આપણા અનુભવો અગણિત હોઈ શકે પણ એના જે પદાર્થપાટ હોય છે એ ગણ્યાગાંઠયા શબ્દોમાં સમાવી શકાય એવા હોય છે. વહેતી નદીના બે કિનારા હોઈ શકે. આમ જોઈએ તો એ બંને વચ્ચે ઘણી સમાનતા હોય છે. બેઉ કિનારાની એક જ દિશા હોય છે... બંને એકસરખું આલિંગન આપી નદીને વ્યાલ કરતા રહે છે... કિનારાઓ ભલે સામસામે ગોઠવાયેલા હોય પણ બંને એક જ વંશના વારસદાર જેવા હોય છે. એક કિનારે જે જે વેલવ હોય એ બીજા છેડે ના પણ હોઈ શકે... એક કિનારે ધબકતું ગામ હોય તો બીજા કિનારે સૂકીભંદ સીમ આવેલી હોય... જીવન પણ વહેતી નદી જેવું છે... એકતરફ પ્રેમ અને સ્નેહની સરવાણીઓ છલકાતી રહે છે તો બીજી તરફ સ્વાર્થ અને સંકુચિતતાનાં ખાબોચિયાં છલકાતાં રહે છે !

માણસની મુળભૂત પ્રકૃતિ પણ ગજબ હોય છે... જગતમાં જે માણસ સતત સફળ રહેતો હોય કે સાધન સંપન્ન હોય એના માટે અનેક લોકો વિસામો બનાવ તત્તર હોય છે. પરંતુ આપતિથી ઘેરાયેલા માણસ સામે જોઈ કોઈ મલકાતું પણ નથી ! પડતા ઉપર પાટુ મારવાની આ જગતની આદત છે... કોઈકની દીવાનગી ઉપર ટોળ વળતો માણસ ભીતરથી સંવેદનશીલ કઈ રીતે હોઈ શકે ? અન્યનો ઉચાટ એ ઘણીવખત અસુક લોકો માટે આનંદનો વિષય બની જતો હોય છે... વિપત પડે ત્યારે વલખતા માણસ માટે ઉત્તમ સ્થળ કયું ? એક સંસ્કૃત સુભાષિતમાં કહેવાયું છે એમ ઘરનો ખૂણો ! પોતાના હોવાનો દાવો કરતા અંગત લોકો સમય બદલાતાં જ સહ બદલી નાખતા હોય છે !

દુનિયામાં કારણવગર કોઈકને ટપારવાની ટેવ ઘણાને હોય છે... એમાં સહદયતા ઓછી અને પારકી ચિંતા વધુ હોય છે... જાણે અજાણે આપણો વડિલભાવ કોઈકને ડંખતો રહે છે... એની પાછળ અન્યના આંતરજગતને ઉભેળવાની ઉત્સુકતા જ બળવત્તર હોય છે... વ્યક્તિની સારી બાબતો ગમે તેટલી હોય આપણે એનું અભિવાદન સહજપણે કરતા નથી પરંતુ એકાદ સ્મલન થકી કોઈને પણ અડકે તે લેવામાં એક છૂપો આનંદ સહુ કોઈની નબળાઈ હોઈ શકે... આવો આનંદ એ જ ઘણાને માટે તો જીવવાનો જાણે આધાર પણ હોય છે.

વિકળતા પછી વિસ્મય દાખવતા લોકો ક્યારેય સાચા સહદયી હોતા નથી... અન્યને અકળાવે એવા શાબ્દિક સજાવટના ગુચ્છ હંમેશાં તુચ્છ માનસિકતાના પરિચાયક જેવા હોઈ શકે... કોઈકની તકલાદી મિલનસાર વાણી કે શુષ્ક ટપારવાની તાલાવેલી કોઈ રીતે ઉપકારક નથી... એમાં ઉપહાસ તો હોય જ, પણ જીવનસમજણ નો પ્રયાસ નથી હોતો... એટલે જ જગતના આવા ‘દિલેર’ લોકો વિશે કહેવાયું છે કે...:

‘ટોળે વળે છે કોઈકની દીવાનગી ઉપર,
દુનિયાના લોક કેવા મિલનસાર હોય છે !’

સવાસો બેઠકોનું સપનું : માત્ર દિવાસ્વપ્ન

કોંગ્રેસ માટે વારંવાર ‘ભાંગુનું ભાંગુનું તોય ભરૂચ’ જેવી કહેવત વપરાતી રહે છે અને એમાં તથ્ય પણ છે. દેશની આઝાદીના અમૃત વર્ષમાં અને નેસ્તાનાબૂદ કરવાના અથાગ પ્રયાસો વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીના રાજકીય એજંડા મુજબ ચાલુ જ છે. કેન્દ્ર ખાતે અધિકૃત વિપક્ષનો દરજ્જો પણ કોંગ્રેસને ન મળે એ હદે એની બેઠકોની સંખ્યા છેલ્લી બે લોકસભાની ચૂંટણી દરમિયાન ઘટતી રહી છે. રાજ્યોમાં પણ એનાં સુપડાં સાક કરવાની ઝુંબેશ પૂરા જોશથી ચાલી રહી છે અને એ કાર્યક્રમમાં ભારતીય જનતા પાર્ટી મહદંશે સફળ થતી પણ દેખાઈ રહી છે. એમાં ભારતીય જનતા પાર્ટીને સૌથી વધારે મદદગાર બની રહ્યો છે. ‘હિંદુત્વ’નો લોકપ્રિય કાર્યક્રમ. અત્યાર સુધી લગભગ દરેક જાણીતા દેવમંદિરને ભાજપનું પ્રચાર કેન્દ્ર બનાવી દેવાયું છે. પછી તે સોમનાથ હોય, કાશી વિશ્વનાથ હોય કે અયોધ્યાની રામજન્મભૂમિ અને મથુરાની કૃષ્ણ જન્મ ભૂમિ હોય. કોંગ્રેસની બિનસંપ્રદાયિકતા નીતિ સામે ભાજપની ઝુંબેશને બહુમતી હિંદુ પ્રજાનું ખુલ્લું અને ઉમળકાભર્યું સમર્થન

સાંપડતું રહ્યું છે એથી કોંગ્રેસને પણ ‘સોફ્ટ હિંદુત્વ’ જેવી નવી સ્ટ્રેટેજી અપનાવવી પડી છે. ભગવા રંગનો ભાજપે કસ કાઢવામાં બાકી નથી રાખ્યું. હવે ભગવા રંગની વિશિષ્ટ ઉત્તરાર્ખ ડ-હિમાચલપ્રદેશ શૈલીની ટોપીઓનો રાફડો ફાટ્યો છે. એકવાર નરેન્દ્ર મોદી સંકેત આપે કે તરત આજ્ઞાકિત કાર્યકર્તાઓ એનો અમલ કરવા લાગે છે. કોંગ્રેસ મુતપ્રાય થઈ હોવા છતાં એમાં જે બચ્યા છે તે બધા ‘ખેત’ છે, જેમનું કશું વજૂદ નથી. જયારે ભાજપમાં મોદી સિવાય બધા કાર્યકર્તા છે. દીવા જેવું સ્પષ્ટ છે કે દેશમાં મોદી એક માત્ર નેતા છે અને તે અજય છે, એમની ટક્કરનો કોઈ નેતા પણ પાસે નથી અને વિપક્ષો કોઈ એક નેતાના નામ પર સહમત થઈ આગામી ચૂંટણીમાં ભિતરે એવી કોઈ શક્યતા નથી. હવે મોંઘવારી જેવા મુદ્દા આઉટ ઓફ ડેટ થઈ ગયા છે. ગેસ, પેટ્રોલ, ડીઝલ કે જીવન જરૂરિયાતની બીજી ચીજવસ્તુઓના ભાવ આસમાને જાય એમાં પ્રજાને વાંધો નથી. પ્રજાને હવે કોંગ્રેસમાં રસ જ નથી રહ્યો એવું છેલ્લે થયેલી રાજ્યોની વિધાનસભાની ચૂંટણીઓએ પુરવાર કરી દીધું છે. સોનિયા ગાંધી અને રાહુલ ગાંધી પણ આ કઠોર વાસ્તવથી અજાણ નથી પરંતુ કક્કડભૂસ કરતી ધસી પડી રેહલી ભવ્ય ઈમારતના ખંડિત અવશેષો પણ બચાવવાનો પુરુષાર્થ કોંગ્રેસની માલિકી ધરાવતા આ પરિવાર ઈમાનદારીપૂર્વક કરી રહ્યો છે. એનું પ્રમાણ ક્યારેક કોઈ પણ પાર્ટીમાં તો ક્યારે વિદેશમાં ગૂંચ થઈ જતા રાહુલ ગાંધીની દાહોદ ખાતે યોજાયેલ આદિવાસી સંમેલનના ભાષણમાં જોઈ શકાય છે. કોંગ્રેસના સ્થાનિક નેતૃત્વમાં દમ નથી. એને હવે કોઈ જાદુઈ તારણહાર મળી જવાની હવે સંભાવના નથી. જી-૨૩ વાળા બૌદ્ધિકોનું એમના ફળિયામાં પણ ઊપજતું નથી. જે થોડા પ્રદેશોમાં સ્થાનિક નેતાઓ લોકપ્રિય છે ત્યાં પણ જૂથવાદનું એર ફેલાયેલું છે. સચીન પાઈલટે રાજસ્થાનના મુખ્યમંત્રી બદલી નાખવાની નોટિસ પાઠવી દીધી છે. છત્તીસગઢમાં પણ જૂથવાદ છે. આમ છતાં ઢોળાઈ ગયેલા દૂધને પાછું વાસણમાં ભરવાના પ્રયાસો પૈકીનો જ એક તે દાહોદ ખાતે યોજાયેલ આદિવાસી રેલી ! રાહુલ

ગાંધીએ આદિવાસીઓને ગમી જાય એવું ભાષણ કર્યું. ગુજરાતમાં કોંગ્રેસ સત્તા પર આવશે તો એમાં આદિવાસી ધારાસભ્યોનું જ વર્ચસ્વ રહેશે એવી ખાતરી આપીને એમણે ખેડબ્રહ્મા બેઠકવાળા અશ્વિન કોટવાલની જેમ બીજા આદિવાસી ધારાસભ્યો પણ કેસરિયો ખેસ પહેરવા કતારમાં ન ઊભા રહે એટલી ખાતરી તો જરૂર મેળવી હશે. રાહુલ ગાંધીને ખબર હોવી જોઈએ કે દક્ષિણ ગુજરાતની આદિવાસી પટ્ટી પર હવે ભાજપ વહારે પડી શકે એમ છે અને ભરૂચ-નર્મદા પાસેની બેઠકો પર બીપીટી હાવી રહ્યું છે, જેણે આપ સાથે સમજૂતી કરી લીધી છે. રાહુલ ગાંધીએ આદિવાસી બેઠકો ઉપરાંત સોનારપુત્રી પાર્ટીદાર બેઠકો પર પણ ધ્યાન કેન્દ્રિત કર્યું હતું. પ્રચાંડ કિશોરે પાર્ટીદાર આગેવાન નરેશ પટેલને કોંગ્રેસમાં જોડાઈ જવા લગભગ સહમત કરી દીધા હતા, પણ છેલ્લે વચ્ચે કિશોર જ કોંગ્રેસથી નારાજ થઈ ગયા છે. આવા સંજોગોમાં ગુજરાતમાં કોંગ્રેસથી નારાજ થઈ ગયા છે. આવા સંજોગોમાં ગુજરાતમાં કોંગ્રેસ માટે ૧૨૫ બેઠકોનું સપનું દિવાસ્વપ્ન જ બની રહે એમ લાગે છે.

તંત્રીસ્થાનેથી...

પ્રેમ મૂર્ખોની બુદ્ધિમત્તા અને બુદ્ધિમાનની મૂર્ખતા છે

પરિણય નામ છે સંસારચક્રે ભેળા તપવાનું, પ્રહાસના સાત પગલાંથી નવી કેડીઓ રચવાનું; વફાનું ઊંઘી મંગળસૂત્ર પોતે પણ બંધાવાનું, વટાવી ઉભરો ‘હું’ નો, ‘અમે’ આ ઘરમાં વસવાનું ! - વિવેક મનહર ટેલર

હમણાં મહેસાણા પાર્ટીદાર સમાજે (કહેવાતાં) ! પ્રેમલગ્નના નામે થતાં ભાગેડુંલગન સામે સરકારી રાહે કેટલાક સુધારા સૂચવા... મારી દિષ્ટિએ જે ઈચ્છનીય જ નહીં પરંતુ સુખાંત સમય માટે અભિવાર્ય તારી જરૂરિયાતના ભાગ રુપે છે... અન્ય સમાજોએ પણ આ વિચારમાં સુર પુરાવી જન આંદોલન જગાવતું થતું !!

આજના યુવક-યુવકીઓ પર ફિલ્મો, ટી.વી. શ્રેણીઓ, મોબાઈલ, ઈન્ટરનેટ જેવા માસ મીડિયાની પ્રભાવક અસર દિલો-દિમાગ પર છવાઈ ગઈ છે, યુંગરિક પ્રેમાલાપોતી યુવા વર્ગ અંજાઈ ગયો છે. પ્રત્યેક રાષ્ટ્રને સુષ્ટિ દેશ્ય-શ્રાવ્ય માધ્યમોથી વાસ્તવિકતા રૂપે પ્રત્યક્ષ નિહાળી તેનાથી ભરમાઈને ‘ભાગી જનારાં’ છોકરા-છોકરીઓના કિસ્સા ભયજનક રીતે વધતા જાય છે. સોશિયલ મીડિયા, મોબાઈલ ને કારણે પરિચય કેળવી ભાગેડું લગન કરી લે છે. પછી તો સમય સાથે પ્રેમની અગ્નિપરીક્ષા શરૂ થાય છે. પૈસા કે દાગીના પૂરાં થતાં દિવસે તારા દેખાવા લાગે. પ્રેમના ઉન્માદો શમવા લાગે છે. આંખમાં આંજેલા કિનખાબી શમણાં કઠોર દુનિયાની કડવી ઘટનાવિકાસ સાથે વાસ્તવને નાથવું અત્યંત આવશ્યક છે. પશ્ચિમી રવાડે ચઢેલી આજની પેઢીએ સમાજ વ્યવસ્થાની ઈમારતને ખંડેર કરી મૂકી છે. આપણી આદર્શ વિવાહ સંસ્થાના પાયામાં ભૂણો લગાડી દીધો છે. પ્રત્યેક રાષ્ટ્રને તેની સમાજ વ્યવસ્થા હોય છે, અને તે વ્યવસ્થા જેટલી નિકટ તેટલું રાષ્ટ્ર પછાત. આ ભારત તો જીવનના પરમોચ્ચ પાઠ શીખવનારો દેશ છે. એક કાળની ઉત્કૃષ્ટ સમાજ વ્યવસ્થા આજે ભગડી ચૂકી છે. ત્યારે સમાજ હિતચિંતકો અને શાસકોએ સવેળા જાગવાની જરૂર છે. પાર્ટીદાર સમાજ જાગી ચૂક્યો છે... અન્ય સમાજોએ આવી પહેલ આદરવી રહી... દોસ્તો, વિવાહ શબ્દ ‘વધુ’ ધાતુ અને ‘વિ’ ઉપસર્ગ મળીને ‘લઈ’ આવવું એવા અર્થમાં પ્રયોજાય છે. ચશુર

ગૃહથી કન્યાને ગૃહસ્થાશ્રમ માટે લઈ આવવી એ અર્થ અભિપ્રેત છે. વિવાહ બાદ કન્યા પતિના ગોચરમાં મળી જતી હોવાથી વિવાદને બદલે લગન શબ્દ પર વધારાય છે. લગન એટલે જોડાણ. વરવધૂ એકબીજાના થાય. લગને યજ્ઞ કહેવામાં આવેલ છે. જે વ્યક્તિ વિવાદ કરી ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ કરતો નથી તેને શાસ્ત્રો યજ્ઞહીન કહે છે. બીજું કે સ્ત્રીઓ પાસે લગન સિવાય કોઈ પણ સંસ્કાર કે વિધિને મંત્રથી કરાવવામાં આવતા નથી. માત્ર લગન સંસ્કાર જ સૌ માટે સમંત્રક કરાય છે. ભારતીય સમાજ વ્યવસ્થામાં લગન કરેલ પતિ પત્ની સાથે રહે તેનો સમાજ સ્વીકાર કરે છે. સમાજમાં માન-મોભાભેર જીવવા લગન કરવા આવશ્યક છે. સમાજ માન્ય સંબંધો બાંધી પ્રજોત્પત્તિ કરીને સમાજ-રાષ્ટ્રનું નિર્ણાણ કરવું એ જ લગનની મહત્તા છે.

લાડાણીનો મેળો રસિક વાળંદ

આજે વિવાહ સંસ્થાની આવી ઉત્તમ પ્રજ્ઞાલિનું હનન થઈ રહ્યું છે. પ્રેમ લગનના બહાને અસમાજિક તત્વોની માયાજાળમાં ફસાયેલી યુવતીઓનાં ભાગેડું લગનોની ભરમાર ગામડે ગામડે દિન પ્રતિદિન વધતી જાય છે. આજકાલ પ્રેમલગનો અને છૂટાછૂટાની આંધી ઉપડી છે. આ પ્રેમલગનોની ગુલબાંગ પોકારનારાઓને મારે પૂછવું છે. શું આગાઉના લગનો - વિવાહો શું દેષ વિવાહો હતા ?? અરે, મોટાભાગનાં પ્રેમ લગનોનો ‘પ્રેમ’ પસ્તાય છે ને દેષમાં પરિણમે છે. જ્યારે પરણ્યા પછીનો પ્રેમ આમરણાંત ટકી જાય છે. આ તો પ્રેમ હોય ત્યાં સુધી ને પ્રેમ ખલાસ એટલે છૂટકાં!!!! અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર

એ પર્સ આખરે મારી પાસે પાછું આવી ગયું

“સાબ, આપકી જેબસે યે ગિરા થા.” એણે કહ્યું. મારો જીવ હેઠો બેઠો. હા...શ! આખરે મળી ગયું. જેણે મને ક્યારનો ય હાંકળો-ફાંકળો બનાવી દીધો હતો એ પર્સ આખરે મારી પાસે પાછું આવી ગયું.

“સાબ, દેખ લો, પૂરે પૈસે વગેરહ હે ના?” એના ચહેરા ઉપર સરળતા ટપકતી હતી. મને સહેજ અસુક્રોચ થયો. સાંચું પૂછી તો મને પણ આ વિચાર આવ્યો હતો. પણ જેણે મને પર્સ પાછું આપવાની સફળતા બતાવી હતી એની સામે જ એને ચેક કેમ કરાય? મેં કહ્યું, “તુમને મેરા પર્સ ફૂંદ કરકે વાપસ દિયા ઈસકા મતલબ હી યે હે કિ ઈસમેસે કુછ ગયા નહીં.” એ સહેજ હસ્યો. “કિર ભી...ઓર મૈને ફૂંદા નહીં, આપ જબ ગારીસે બંગલેકા ગેટ ખોલને નીચે ઉતરે તબ વો આપકી જેબસે ગિર ગયા થા. મૈને વો દેખા. આપકો બહુત આવાઝ લગાઈ પર ઉતની દેરમેં આપ બંગલેકે અંદર ચલે ગયે થે. ક્યૂંકી મેં થોડી દૂરી પર થા.”

હવે આખી વાતનો તાળો બેસી ગયો હતો. મેં ઘર આગળ આવીને ઘણી વાર સુધી હોન માર્યું પણ ચોકીદાર આધો-નાછો હતો એટલે એ દેખાયો નહીં. આજ ડાઉનર પહેલેથી જ નહોતો આવ્યો, એમાં ચોકીદારની પણ ફરજચૂક જોઈને મારો પિત્તો ગયો હતો. મેં જાતે જ ગેટ ખોલ્યો હતો અને પછી ગારીમાં ફરી બેસીને બંગલાના પાર્કિંગ સુધી ડાઉન કરી ગયો હતો.

ઘરે પહોંચીને મેં કપડાં બદલ્યાં અને મારો હાથ ગજવા ઉપર ગયો ત્યારે ખ્યાલ આવ્યો કે એમાં પર્સ નહોતું. એમાં પૈસા ઉપરાંત બેંકનાં કેડિટ કાર્ડ્સ પણ હતાં. પોલીસ ફરિયાદ, સ્ટોપ પેમેન્ટ, ન્યૂપેપરમાં જાહેરાત-એક્સમાટા કેટલાય વિચારો મને આવી ગયા હતા.

પણ ત્યાં જ આ સામાન્ય દેખાતો યુવાન મારી તમામ મૂંઝવણોનો અંત લઈને ક્યાંકથી પ્રગટ્યો હતો. મેં એને બેસવા આગ્રહ કર્યો. એ બોલ્યો, “નહીં સાબ, મેરી બીવી ઓર બચ્ચા વહાં પેડકે નીચે બેઠે મેરા ઈન્સાન કર રહે હે.” મને આશ્ચર્ય થયું, આટલી ધોમધપતી ગરમીમાં બપોરના સમયે આ ક્યાં જતો હશે!

મેં કહ્યું, “બસકી રાહ દેખ રહે હો?” એ મૂરઝાયેલા ફલ જેવું

હસ્યો, “બસ પકડકે જાંયેં કહાં? કોઈ ઠીકાના ભી તો હોના ચાહીયે.” મને સમજ તો પડી નહીં પણ મેં એ બાબતમાં વધુ ન પૂછ્યું.

મેં એને એની સફળતાનો કંઈક બદલો આપવા ગજવામાં હાથ નાખ્યો. “રહને દો સાબ, ઈન્સાન ઈન્સાનકે કામ નહીં આયેગા તો ઓર કીન આયેગા?” એટલું કહીને એ ચાલતો થયો. અને મને વિચારમાં નાખતો ગયો.

મને સ્થિર ઊભેલો જોઈને અંદરના રૂમમાંથી હેમા આવી. “શું વિચાર કરો છો?” મેં જે બન્યું હતું તે બન્યું કહ્યું. હેમાના ચહેરા ઉપર ચમક આવી. “આ તો ખૂબ સારો માણસ લાગે છે. આપણે આવા જ માણસની જરૂર છે ઘરનું અને બહારનું કામ સંભાળવા માટે. તમે તો આખો દિવસ કામથી બહાર રહો છો. મનીષ જ્યારથી કામ છોડીને ગયો છે ત્યારથી આપણને કોઈ બીજો સારો માણસ મળતો નથી.” છતાં પણ હું વિમાસણમાં હતો. “હેમા, એ એકલા નથી. એનું ફેમિલી એની સાથે છે.” એમાં તો હેમા વધુ રાહ જઈ, “હા, તો તો વધુ સારું. મારે ઘરમાં એની પત્નીની મદદ રહેશે. એનું બાળક આપણા તનય સાથે રમશે તો તનય પણ ખુશ થશે.”

હું હજી પણ વિચારી રહ્યો હતો, “હેમા, એ માણસની ઝાઝી ખબર આપણને નથી.” હેમા બોલી, “જુઓ ધીમંત, આપણે કોઈ માણસને આપણે ત્યાં રાખીએ તો એ વિશ્વાસપાત્ર છે કે નહીં એ ચેક કરીએ, બહાર ને? એ કસોટી છે એ પાસ કરીને આવ્યો છે. હવે વધુ વખત ન બગાડો અને એને બોલાવી લો.”

મેં બાલકનીમાંથી નજર નાખી. એ હજી પણ એની પત્ની અને બાળક

સાથે ત્યાં જ બેઠો હતો. મેં એને અંદર બોલાવ્યો. એ આવીને ઊભો રહ્યો. સવાલ-જવાબનો સિલસિલો શરૂ થયો. “તુમહારા નામ?” “રાજ.”

“કહાંસે હો?” “બિહારસે.” “ચહાં...?” જવાબમાં રાજે જે કહ્યું એનો ટૂંકસર એ હતો કે એ બિહારમાં એની પત્ની હિના અને નાનડડા મુશા સાથે રહેતો હતો. નાનકડું ખેતર અને એવું જ નાનકડું ઘર પણ હતું. પણ કોઈ કારણસર ખેતરનો ખેડાયેલો પાક બળી ગયો. એની ઝાળ ઘરને પણ લાગી ગઈ અને રાજ રસ્તા ઉપર આવી ગયો. ગુજરાતમાં રોજગારી મળશે એ આશાએ અહીં આવી ચઢ્યો હતો અને નોકરીની શોધમાં હતો.

અમારે પરસ્પર એકબીજાની જરૂર હતી. મારા બંગલાના સર્વન્ટ કોટેજમાં મેં એને ફેમિલી સાથે રહેવા અને ઘરનું બધું કામ કરવા સાથે જે પગાર આપવાની વાત કરી એ એણે સહર્ષ સ્વીકારી લીધી. થોડા જ દિવસમાં રાજ અને એનું કુટુંબ અમારી સાથે હળી-ભળી ગયાં. હેમા પણ હવે ખુશ હતી અને નાનયને પણ મુશ્મની કંપની મળી ગઈ હતી.

એ દિવસે હું આંકિસમાં કામમાં વ્યસ્ત હતો પણ વારે-વારે હેમાનું નામ મારા મોબાઈલ ઉપર ફ્લેશ થયા કરતું હતું. આખરે કંટાળીને મેં ફોન ઉપાડ્યો, “શું છે હેમા? મારે અત્યારે બહુ અગત્યનું કામ ચાલે છે.” સામે છેડેથી હેમાનો ગભરાયેલો સ્વર સંભળાયો, “દિકરાથી વધુ અગત્યનું કામ કોઈ હોઈ શકે? તમે એ.સી. ચેમ્બરમાં બેસીને કામ કર્યાં કરો છો એટલે તમને ખબર નથી પણ શહેરમાં હિંદુ-મુસ્લિમ વચ્ચે હુલ્લડ ફાટી નીકળ્યું છે અને તનય હજી સ્કૂલથી રહે નથી આવ્યો.”

મારો જીવ ઊંચો થઈ ગયો. બધું કામ પડતું મૂકીને હું તનયની સ્કૂલ દોડ્યો. રસ્તામાં જે દ્રશ્યો જોવા મળ્યાં એ થથરથી મૂકે એવાં હતાં. તનયની સ્કૂલ આગળ એનાથી પણ ભયાનક દ્રશ્ય હતું. એક મોટું ટોળું ઊભેલું હતું જેમાં દરેકના હાથમાં કોઈક એક કાચું હથિયાર હતું. અને સામે? સામે રાજ તનયને તેડીને ઊભો હતો. અને ચહેરા ઉપર શોય અને આકોશ એક સાથે ચમકતાં હતાં, “ખબરદાર, કિસીને એક કદમ ભી

અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર

તમે કેટલા પ્રકારના ગ્રાહકો બેયા છે

એક દુકાનની અંદર મોટા અક્ષરે એક સૂચના લખેલી હતી, “અહીંયા કામ કરનાર માણસો છે રોબોટ નહીં એટલે એ તમારી મુશ્કેલી સમજે છે, થોડી તમે પણ સમજો.” આ સૂચનાની નીચે દુકાન ખૂલવાનો અને બંધ કરવાનો સમય લખેલો હતો.

એ દુકાનમાં કપડાં વેચાતાં હતાં. સવારે દસથી લઈને રાતના આઠ વાગ્યા સુધી દુકાન ખુલ્લી રાખવી એવું દુકાનદારે નક્કી કર્યું હતું પણ કેટલાક ખાસ પ્રકારના ગ્રાહકને લીધે એ સમયપત્રક ભાંગ્યે જ જળવાતું અને એ માટે જ એ સૂચના લખાઈ હતી. આ ખાસ પ્રકારના ગ્રાહકોમાં સૌથી પહેલા આવે કુકડા જેવા ગ્રાહકો!

સવારે સત્ત સાડા થયા હોય, દુકાનદાર હજી તો બગાસા ખાતો સવારની ચા પીતા પીતા છાપાના પાના ફરવતો હોય અને આ કુકડા જેવા ગ્રાહકોનો ફોન આવ્યો સમજો, “દુકાન ખુલ્લી છે?” દુકાનદાર એટલે પાછા ધંધાદારી જીવ એ શુદ્ધ અપચુકનમાં માને, એમને મનમાં ભલે ગમે એટલો ગુસ્સો આવે તોય સવારે આવીને ગ્રાહકના પહેલાં જ ફોનમાં એમને સારી બોણીની આશા હોય. એ ખૂબ શાંતિથી જવાબ આપતા કહેશે, “દુકાન ખૂલવાનો સમય દસ વાગ્યાનો છે. તમે ત્યારે આવી જાઓ.”

“હું શું કહ્યું, દસ વાગ્યે દુકાન ખુલશે? આવું ના ચાલે ભલા માણસ! દસ વાગ્યે તો મારે આંકિસ જવાનું હોય ત્યારે મારે સમય ના હોય. તમે હાલ આવી શકો એમ નથી?”

“મારે એક હાથ રૂમાલ ખરીદવો છે. મારા બાબલાને સાડા નવે

સ્કૂલમાં જવાનું છે ત્યારે એને એ સાથે લઈ જવાનો છે. આમ તો અમે લોકો રવિવારે જ તમારી દુકાને આવેલા પણ ત્યાં એટલી બધી ભીડ હતી, મને થયું કે એક રૂમાલ લેવા માટે ખોટો અડધો કલાક બગડશે એના કરતાં સોમવારે સવારે આવીને જ લઈ જઈશ એટલે અત્યારે ફોન કર્યો. તો તમે આવો છો ને?”

બીજે એક પ્રકાર છે પસંદગીનો અભાવ હોય એવા ગ્રાહકોનો. આવા પ્રકારના ગ્રાહકોને એમને પોતાને શું ગમે છે એ વિશે કોઈ પણ પ્રકારની જાણ નથી હોતી. એ દુકાનમાં પ્રવેશે એટલે તરત કહેશે, “લેટેસ્ટ આઈટમ બતાવો.” હવે આ લેટેસ્ટ આઈટમ એટલે શું એ તો રામ જાણે પણ ડોશિયાર દુકાનદાર એના માણસને બૂમ પાડશે, “અરે પેલો હમણાં જ નવો માલ આવ્યો છે ને, બહારથી એ બતાવ.” પછી ત્યાં કામ કરનાર માણસ કબાટ ખોલીને જે હાથ લાગી એ વેરાયટી કાઢીને એક પછી એક દેખાડશે.

“આ તો મારા કાકાની દીકરી પાસે છે, આવી સાડી તો મારી નહાં પહેરે, આ ડિઝાઈન સારી છે પણ રંગ નથી ગમતો, આનો રંગ સારો છે પણ ડિઝાઈન ઓલ ફેશન છે. તમે પેલી સાડીમાં જે ડિઝાઈન છે એને આ

નખરાળી જિંદગી નિયતી કાપડીયા

કેરી અને આરોગ્ય

દરેકને ભાવતી કેરીનું આગમન શહેરમાં થઈ ચુક્યું છે. ૪૫ ડીગ્રી ગરમીમાં આનંદ આપતી અમુક જૂજ ઘટનાઓમાં એક એટલે કેરી. વેકેશનનો ગાળો હોય, ઘર સગા વડાલાઓ થી ભર્યું ભર્યું હોય, અને બપોરે જમણમાં કેરી હોય, એટલે ઉનાળો ગમે તેટલો અકળાવનારો હોય, તો ય સાર્થક લાગે. આજે આપણે કેરીની આરોગ્ય વિષયક વાતો જાણીએ.

આયુર્વેદમાં કેરી વિષે પ્રચૂર વર્ણન છે. સંહિતાઓ થી લઈને નિવુંદ્યો સુધી કેરીનું વર્ણન જોવા મળે છે. ચરકસંહિતામાં કેરીનું કથાયસ્કંધ અને અલ્બલકન્ધમાં વર્ણન છે (ચરકસંહિતામાં દ્રવ્યોનું વર્ગિકરણ ‘સ્વન્ય’ માં કરાયું છે) યોગરત્નાકર નામના ગ્રંથમાં તો કેરીને ‘કલાધિરાજ’ નું સંબોધન કરાયું છે.

કેરીના ગુણો ની વાત કરીએ તો કાચી કેરી, પાકી કેરી, ખાટી તેમજ મીઠી કેરી, આદિ પ્રમાણે કેરીના અલગ અલગ ગુણો હોય. જેમકે કાચી કેરી વાયુ તથા પિત્તને વધારનારી, રૂક્ષ, ઉષ્ણ, સુગંધી, રુચિકર, તેમજ પ્રમેહ અને અતિસારમાં હિતકર છે. જ્યારે પાકી કેરી વાયુને મટાડનાર, બલવર્ધક, વર્ણને સુધારનાર, પચવામાં ભારે, તથા સુખની અનુભૂતિ કરાવનાર છે. પાકી પણ ખાટી હોય તેવી કેરી લોહિલિકાર, પેટના રોગો, આંખના રોગો, ચામડીનાં રોગો તથા પિત્ત વધારનાર છે. મીઠી કેરી હિતકર છે. પચવામાં થોડી ભારે હોવાથી કેરીના રસની સાથે સૂંઠ લેવામાં આવે છે. જે